

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. október 23.
Évközi 30. vasárnap

Isten előtt

Jézus példabeszédeivel kapcsolatban sokszor mondjuk, hogy az életből merítik témájukat, ezért olykor nem is képzeletbeli történetként olvassuk őket, hanem mint valóságos eseteket. A mai evangélium is egy olyan példabeszédet tartalmaz a templomban imádkozó farizeusról és a vámosról, amely megtörtenhetett a valóságban.

A két szereplőnek már a külső magatartásában is megfigyelhető a különbség, a farizeus magabiztosan viselkedik a templomban, a vámos visszahúzó-dóbb, távolabb áll meg. A farizeus olyanra otthon érzi magát a templomban, hogy még arról is megfélemedezik, hogy ez valójában az Isten otthona, a vámos viszont a vendég bizonytalanságával tartózkodik a szent helyen, mert érzi, hogy itt nem ő, hanem az Isten a házigazda.

Viselkedésük különbsége természetesen belső különbözőségükből ered. A farizeus öntelten és magabiztosan, a vámos alázatosan, szerényen imádkozik. A farizeus a maga igaznak vélt vallásosságával dicsekszik Isten előtt, a vámos pedig beismeri, megvallja bűnösségét. A vámos azzal kezd az Isten felé közeledést, hogy elfordul a bűntől, elfordul bűnös önmagától és bűnös múltjától, mert így akar új életet kezdeni. A farizeus viszont erről megfeledkezik. Nem ismeri be bűnösségét, s éppen ez akadályozza meg abban, hogy Istenhez fordulása kedves legyen s elfogadást nyerjen. A farizeus csak a múltjáról és jelen állapotáról beszél, azzal dicsekszik, amit eddig tett: „nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer bőjtölök heten-

ként, és tizedet adok mindenből, amim van.” Ő nem gondol arra, hogy változnia kellene, mert tökéletesnek tartja önmagát.

A tanulság világos számunkra: az önteltség, a túlzott magabiztosság és az elbizakodottság helyett őszinte bűnbánattal és alázattal szabad Isten elé állnom. Nem állíthatom magamról, hogy tökéletes és büntelen vagyok, hanem be kell látnom, hogy van miért bocsánatot kérnem. A farizeusi lelkület kialakulása és megerősödése ellen eredményes eszköznek bizonyul a napi lelkiismeretvizsgálat és a rendszeresen elvégzett szentgyónás. A vallásgyakorlat terén nem érdemes büszkélkednem, mert Isten ítéli meg cselekedeteimet. Aki vallásos cselekedeteit saját érdemének tekinti, az már elindult a farizeusi lelkület útján. Bármit is teszek, azt Isten kegyelmének kell tulajdonítanom.

Ha mindenben elégedett vagyok önmagammal és csak dicsekedni tudok Isten előtt, akkor sosem fogom megtudni, ő hogyan értékeli életemet. Ha viszont őszinte vagyok magamhoz és beismerem bűneimet, Isten megajándékoz a bűnbocsánattal.

A helyes ima

Jézus példabeszéde az imádkozás helyes módjára is tanít minket. Az imádkozás Jézus életének középpontjában állt.

Az ima révén tökéletes egységben volt az Atyával, s ebből értette meg az Atya szándékait, az embereket, akikhez küldetése szólt és a világot, amely élettéréként szolgált. Amikor imáinkat Jézus által terjesztjük a mennyei Atya elé, akkor a szándék vezet minket, hogy az ő szemével tekintsünk Istenre, s ennek köszönhetően mi is Atyánknak lássuk őt.

A Krisztustól tanult ima segít minket, hogy embertársainkra, mint testvéreinkre tekintsünk, akik felé a szeretet arcát kell minden élethelyzetben mutatnunk. És az ima segít minket abban, hogy e földi világban Isten országát építsük, miközben az égi haza felé törekszünk.

Alázattal

Uram, irgalmas Istenem! Hozzád fohászkodni, helyesen imádkozni csak alázattal lehet.

Az imádság szavait neked köszönhetem, a szavakat te adod ajkamra, a gondolatokat te ébreszted bennem, és még az alázatot is neked köszönhetem. Hálával tartozom azért, hogy a Szentírásban szólsz hozzám és megmutatod a hozzád vezető utat. Köszönöm, hogy a szentmisében újra és újra a veled való találkozás lehetőségét adod. Köszönöm, hogy bűnbánatot ébresztesz szívemben. Adj szívembe mindenkor őszinte bűnbánatot, hogy irgalmad felemeljen!

Évközi 30.
vasárnap

Sir 35,15b-17.20-22a
2Tim 6,6-8.16-18
Lk 18,9-14

Hétfő

Ef 4,32-5,8
Lk 13,10-17

Kedd

Ef 5,21-33
Lk 13,18-21

Szerda

Ef 6,1-9
Lk 13,22-30

Csütörtök

Ef 6,10-20
Lk 13,31-35

Péntek,

Szent Simon és
Szent Júdás Tádé
Ef 2,19-22
Lk 6,12-19

Szombat

Fil 1,18b
Lk 14,1.7-11

Évközi 31.
vasárnap

Bölcs 11,22-12,2
2Tessz 1,11-2,2
Lk 19,1-10